

Žalm 99

Aj, Pán kraluje, své obhajuje

Ženeva 1562

1. Aj, Pán kra - lu - je, své ob - ha - ju - je, se - dí
na trů - nu svých che - ru - bí - nů, ať se jak chtě - jí, li - dé vzte - ka -
- jí, i vše - chen svět bou - ří, však nic ne - ob - dr - ží.

2. Král náš největší a nejmocnější nad všechny lidi, jak každý vidí, je na Siónu, čest jeho jménu a jeho svatosti dejte s uctivostí.
3. Krále našeho, ač tak slavného, je všechno panství, ne však tyranství, ale upřímnost, soud a spravednost, v Božím lidu toho příklad zjevný všeho.
4. Boha našeho ctěte samého. Před jeho trůnem Mojžíš s Áronem, také Samuel Bohu se klaněl, když k němu volali, vyslyšeni byli.
5. Z sloupu divného oblaku svého, jenž v povětří stál, k otcům mluvíval, když smlouvy jeho času každého i ustanovení dbáti byli pilni.
6. Tys je, Bože náš, v každé nouze čas, slýchal laskavě, nes' dobrotivě, ač jsi přísnosti pro jejich zlosti k mnohým dokazoval, ze světa shlazoval.
7. Proto samého Boha našeho slavně zvyšujte, před ním klekejte, na hoře jeho trůnu svatého! Neb Král tento a Pán je nejsvětější sám.

Jiří Strejc, S. Radechovská